

Új hang a Délvidéken

Az Aracs folyóirat méltatása

Tisztelt Ünneplő közönség, Hölgyeim és Uraim!

Az Aracs Társadalmi Szervezet 1997-ben alakult meg azzal a céllal, hogy segítséget nyújtson a délvidéki magyarságnak közösségként való fennmaradásában, magyarságtudatának erősítésében, s azoknak a társadalmi elismertetésében, akik ezekért a célokért tevékenykedtek egész életükben, de senkitől sem részesültek elismerésben. A szervezet alapítója és elnöke, dr. Gubás Jenő szakorvos, az alelnök, Gubás Ágota nyugalmazott újságíró valamint 10 szabadkai értelmiségi.

A most MÁRTON ÁRON-émlékéremmel kitüntetett Aracs folyóiratnak ez a szervezet az alapítója. A szervezet és a lap tehát szorosan összefüggnek egymással, ezért a kitüntetettek – a hivatalos elismerésben részesült szerkesztőség tagjai – mellett elismerés illeti az Aracs Társadalmi Szervezet tagjait is, mindegyikét dr. Gubás Jenőt, aki a szervezet elnökeként egyben a folyóirat elnöke is, és feleségét, Gubás Ágotát, aki a kolofonban a folyóirat olvasószerkesztőjeként van jegyezve, valójában mindenese, mondhatnánk a szíve-lelke a szervezetnek és a folyóiratnak is. Külön dicséret illeti Utasi Jenő atyát, az Aracs alapító főszerkesztőjét, és nagy tisztelettel kell megemlékeznünk a tragikus hirtelenséggel elhunyt dr. Vajda Gáborról, a folyóirat alapító felelős szerkesztőjéről, ugyanakkor gratulálunk a Márton Áron-émlékéremhez Mák Ferencnek, a folyóirat jelenlegi fő- és felelős szerkesztőjének.

A szervezet és folyóirat irányultságát tekintve nemzeti elkötelezettségű, a klasszikus értelemben vett magyar értékek megőrzését szorgalmazó szellemi műhely. Az Aracs folyóirat megindulásával hézagpótló szerepet vállalt magára, hiszen a nemzeti párbeszéd fórumai a délvidéki magyar közéletből régóta hiányzanak, aligha jelent vigaszt, hogy a Kárpát-medencében más magyar nemzetrészek esetében sem sokkal jobb a helyzet. Tény, hogy a kezdetben ígéretesnek látszó politikai fordulat után az egymástól elválasztott nemzetrészek elindultak a nemzeti öneszmélés útján, a kibeszéletlen sorskérdések azonban annyiban ma-

radtak, ma is híján vagyunk az őszinte vitának és párbeszédnek.

Az Aracs folyóirat nehéz társadalmi közegben próbált gyökeret eresztetni magának. Csodával határos az a szívósság, megszállottság, kitartás, de mindezekfölött az a rengeteg munka, amellyel egy-egy lapszám összeállítása, megmunkálása, kiadása és terjesztése jár. Az elmúlt 9 év alatt az Aracs folyóirat szívszívó akaraterővel és szorgalommal próbálja szélesíteni a folyóirat író- és olvasótáborát, és hozzáigazítani az újság karakterét az olvasók mindennapi valóságához. Közel egy évtized alatt az Aracs szervezet és az Aracs folyóirat nemcsak közösségteremtő erővé, hanem maga is élő egyesületi közösséggé vált.

Az Aracs köré csoportosuló írástudók bátran vállalják a sokáig elhallgatott múltbéli traumáink kibeszélésének kínjait, nem kis kockázatot vállalva magukra habozás nélkül rámutatnak a politikai önszerveződésünkben mutatkozó tévutakra és elvtelen megalkuvásokra, ami természetesen ellenérzést vált ki az érintettek részéről. Különösen egy olyan közegben kockázatos a magyar érdekek szókimondó megjelenítése és számonkérése, amelynek szellemi életét több évtizede megüli a megalkuvásra és önfeladásra szorító áporodott levegő. Így aztán a folyóiratot sok elvtelen támadás éri, gyűlöletszítással, magyarkodással vádolják.

Mindez aligha meglepő, hiszen még nem sikerült eloszlatni a délvidéki magyar szellemi életre nehezedő több évtizedes áporodott levegőt, de legalább, hogy az új főszerkesztő, Mák Ferenc szavait idézzük, a folyóiratnak sikerült kijelölnie azokat az új „gondolkodói erővonalakat”, amelyek reményt nyújtanak a délvidéki magyarság társadalmi-politikai megújulására és a „ránk zárt világ” határainak kiszélesítésére.

Az Aracs folyóirat azonban nemcsak a múltbéli és jelenlegi helyzetünk tisztázásának a fontosságát tartja szem előtt, hanem előremutató szerepet vállal a jövő vonatkozásában is. - A határokkal szabdaltnak magyar közösségek szuverenitása elengedhetetlen és nélkülözhetetlen nemzeti közösségként történő meg-

maradásukhoz – nyilatkozta kinevezését követően Mák Ferenc, az Aracs folyóirat új főszerkesztője. Anyagi és szellemi kincseink senki számára nem lehet hitbizomány vagy gyarmatáru. Nem kell vájt fülűnek lenni ahhoz, hogy üzenetét megértsük: a sokak által elvitatott autonómia fontosságáról beszélt. Hozzáteve, hogy ennek az autonómiának először is bennünk és általunk kell testet öltenie, mert csak így tudunk ha-

tározott identitású és arculatú közösségként megmaradni és gyarapodni.

Adjon erőt az Isten a kitüntetetteknek, az Aracs folyóirat szerkesztőségének, alapítóinak, munkatársainak, főszerkesztőjének, hogy sikeresen munkálkodjanak tovább ne csak a délvidéki magyar közösség szellemi felemelkedéséért, hanem nemzetünk egészének a javára.

Az ünnepi műsort hallgatva a Márton Áron-emlékérem átadása után, balról jobbra: dr. Hódi Sándor, Mák Ferenc, ft. Utsi Jenő és dr. Gubás Jenő

Csoportkép az Uránia Filmszínházban megtartott fogadásról

Váli Anna fotója

*Elhangzott 2009. december 9-én Budapesten a Bethlen Gábor Alapítvány díjátadó ünnepségén